

នស/រកម/០៨០១/១២

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧបតេសាស្ត្រ វិស័យទ្រព្យ អគ្គមហាបុរសរតន៍

និរទេស ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់នូវរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខនស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែល ប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ក្រឹត្យលេខ ០៦ក្រ. ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តីនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំ ពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឲ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តិឡើង នៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី ០២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំ ពេញអង្គលើកទី ៥ នីតិកាលទី ២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាមលើទម្រង់ និងគតិកាលនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពី ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៤ នីតិកាលទី ១ ព្រមទាំង ត្រូវបានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ ប្រកាសថាស្របនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងសេចក្តីសម្រេចលេខ ០៤០/០០២ /២០០១ កបធ.ច ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០១ លើកលែងតែបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែល បានចែងថា “ត្រូវមានទោសឧក្រិដ្ឋថ្នាក់ទីបី” ដែលជាទោសសម្លាប់ក្នុងមាត្រា ២០៩, ៥០០,

៥០៦ និងមាត្រា ៥០៧ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ ១៩៥៦ ដែលត្រូវបានចង្អុលក្នុងមាត្រា៣នៃ
ច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៣ នេះត្រូវបានធ្វើនិយ័តកម្មតាមសំណើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងលិខិតលេខ
១០៤ លស. កបច. ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០១ ដោយទទួលបានការអនុម័តពី
រដ្ឋសភាក្នុងថ្ងៃទី ១១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំលើកទី ៦ នីតិកាលទី ២ និង
ការអនុម័តយល់ស្រប ពីព្រឹទ្ធសភានៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០១ នាសម័យប្រជុំលើកទី
៥ នីតិកាលទី១ ព្រមទាំងត្រូវបានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញប្រកាសថា ស្របនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងសេចក្តី
សម្រេចរបស់ខ្លួន លេខ០៤៣/០០៥/២០០១ កបធ.ច ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១។
ច្បាប់នេះមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ:

ច្បាប់

ស្តីពី

**ការបង្កើតឲ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តិឡើងនៅក្នុងរយៈកាល
នៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ**

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១៖

ច្បាប់នេះរៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណងវិនិច្ឆ័យទោស មេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់កម្ពុជា
ប្រជាធិបតេយ្យ និងជនទាំងឡាយ ដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុតចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្ម និងការរំលោភ
យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ការរំលោភទៅ លើច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ និងទម្លាប់
អន្តរជាតិ ព្រមទាំងការរំលោភលើអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលប្រទេសកម្ពុជាទទួលស្គាល់ ហើយ
ដែលបានប្រព្រឹត្តិក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ មេសា ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦ មករា ១៩៧៩។

ជំពូកទី ២

សមត្ថកិច្ច

មាត្រា ២៖

ត្រូវបានបង្កើតឲ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធតុលាការដែលមាន ស្រាប់
ពោលគឺសាលាដំបូង សាលាឧទ្ធរណ៍ និងតុលាការកំពូល ដើម្បីជំនុំជម្រះមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់កម្ពុជា
ប្រជាធិបតេយ្យ និងជនទាំងឡាយ ដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ បំផុតចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មនិងការរំលោភ
យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើច្បាប់កម្ពុជាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើឧក្រិដ្ឋ ការរំលោភទៅលើច្បាប់ មនុស្សធម៌
អន្តរជាតិ និងទម្លាប់អន្តរជាតិ និងការរំលោភទៅលើអនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលប្រទេសកម្ពុជាទទួល
ស្គាល់ ហើយ ដែលបានប្រព្រឹត្តិក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ មេសា ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦ មករា ១៩៧៩។

មេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងអ្នកទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុតចំពោះអំពើឧក្រិដ្ឋ
ខាងលើនេះ ហៅថា "ជនសង្ស័យ"។

មាត្រា ៣៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញមានអំណាចវិនិច្ឆ័យទោសជនសង្ស័យ ដែលបានប្រព្រឹត្តិបទឧក្រិដ្ឋ ដែលមានចែងនៅក្នុង ក្រមព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ ១៩៥៦ ហើយដែលបានប្រព្រឹត្តិក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩

- មនុស្សឃាតមាត្រា ៥០១. ៥០៣. ៥០៤. ៥០៥. ៥០៦. ៥០៧ និងមាត្រា ៥០៨
- ទារុណកម្ម មាត្រា ៥០០
- ការវាយប្រហារលើសាសនា មាត្រា ២០៩ និងមាត្រា ២១០។

អាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងអាជ្ញានៅក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ ១៩៥៦ ដែលទាក់ទងដល់ បទល្មើសខាងលើ ត្រូវបានពន្យា ពេលបន្ថែម ២០ឆ្នាំទៀត ទៅលើអាជ្ញាយុកាលនៃបណ្តឹងអាជ្ញា សម្រាប់ឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយខាងលើ ដែលស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចនៃ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។

ទោសប្បញ្ញត្តិចែងក្នុងមាត្រា ២០៩, ៥០០, ៥០៦ និងមាត្រា ៥០៧ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ឆ្នាំ ១៩៥៦ ត្រូវកំណត់ ជាអតិបរិមាត្រឹមទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត អនុលោមតាមមាត្រា ៣២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា និងបញ្ជាក់បន្ថែមដោយមាត្រា ៣៨ និងមាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៤៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញមានអំណាចវិនិច្ឆ័យទោសជនសង្ស័យទាំងឡាយ ដែលបានប្រព្រឹត្តិ ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ ដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញាឆ្នាំ ១៩៤៨ ស្តីពីការបង្ការនិងផ្ដន្ទាទោស ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ ហើយដែលបានប្រព្រឹត្តិ ក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩។

អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ដែលគ្មានអាជ្ញាយុកាលគឺជាអំពើមួយ ក្នុងចំណោមអំពើដូច ខាងក្រោមហើយដែលបានប្រព្រឹត្តិក្នុងគោលបំណងបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែកនៃក្រុមជាតិ ជាតិពន្ធុ ពូជសាសន៍ ឬសាសនាណាមួយដូចជា

- ការធ្វើមនុស្សឃាតទៅលើសមាជិកនៃក្រុម
- ការធ្វើឲ្យរូសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់រូបរាងកាយ ឬ សតិបញ្ញាសមាជិកនៃក្រុម

- ការធ្វើដោយចេតនាឲ្យក្រុមនេះ ទទួលរងនូវស្ថានភាពរស់នៅមួយដែលបានរៀបចំឡើង សម្រាប់បំផ្លិច បំផ្លាញរាងកាយទាំងស្រុង ឬមួយផ្នែក
 - ការដាក់នូវវិធានការនានា ដែលមានបំណងរារាំងមិនឲ្យមានការផ្តល់កំណើតទារក
 - ការបញ្ជូនកុមារដោយបង្ខំ ពីក្រុមមួយទៅឲ្យក្រុមមួយផ្សេងទៀត។
- បទល្មើសខាងក្រោមត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចបទល្មើសខាងលើដែរ:
- ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តិអំពើប្រល័យពូជសាសន៍
 - ការសមគំនិតប្រព្រឹត្តិអំពើប្រល័យពូជសាសន៍
 - ការចូលរួមប្រព្រឹត្តិអំពើប្រល័យពូជសាសន៍។

មាត្រា ៥៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញមានអំណាចវិនិច្ឆ័យទោសជនសង្ស័យទាំងឡាយ ដែលបាន ប្រព្រឹត្តិឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩។

ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិដែលគ្មានអាជ្ញាយុកាលអំពើណាមួយដូចខាងក្រោម ដែលវាយ ប្រហារជាទូទៅ ឬ ដោយមានការរៀបចំប្រឆាំងទៅលើប្រជាជនស៊ីវិលដោយមូលហេតុ ជាតិ នយោបាយ ជាតិពន្ធុ ពូជសាសន៍ ឬ សាសនា ណាមួយដូចជា៖

- ការធ្វើមនុស្សឃាត
- ការសម្លាប់រង្គាល
- ការធ្វើឲ្យទៅជាទាសករ
- ការនិរទេស
- ការដាក់ក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង
- ការធ្វើទារុណកម្ម
- ការរំលោភលើផ្លូវភេទ
- ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ដោយមូលហេតុនយោបាយ ពូជសាសន៍ ឬ សាសនា
- អំពើអមនុស្សធម៌ផ្សេងៗទៀត។

មាត្រា ៦៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញមានអំណាចវិនិច្ឆ័យទោសជនសង្ស័យដែលបានប្រព្រឹត្តិ ឬបានបញ្ជា
ឲ្យប្រព្រឹត្តិ អំពើបំពានបំពាន យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ
សីហា ឆ្នាំ ១៩៤៩ ដូចជាអំពើប្រឆាំងមនុស្ស ឬទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវការការពារដោយបទប្បញ្ញត្តិ
នៃអនុសញ្ញានេះ ហើយដែលបានប្រព្រឹត្តិក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦
ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩

- ការធ្វើមនុស្សឃាតដោយចេតនា
- ការធ្វើទារុណកម្ម ឬការធ្វើបាបដោយអមនុស្សធម៌
- ការបង្កដោយចេតនាឲ្យមានរបួសធ្ងន់ធ្ងរ ឬឲ្យមានការឈឺចាប់ដល់រាងកាយ ឬសុខភាព
- ការបំផ្លាញ ឬធ្វើឲ្យខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយមិនមានហេតុផលចាំបាច់
ខាងយោធា ដែល ធ្វើឡើងដោយខុសច្បាប់ និងគ្មានត្រាប្រណី
- ការបង្ខំឲ្យឈ្លើយសឹក ឬជនស៊ីវិល បម្រើការនៅក្នុងកងកម្លាំងរបស់គូបដឹក
- ការដកហូតដោយចេតនាពីឈ្លើយសឹក ឬជនស៊ីវិលនូវសិទ្ធិទទួលបានការកាត់ទោស
ដោយយុត្តិធម៌ និងទៀងទាត់
- ការនិរទេស ការជន្លៀស ឬការឃុំខ្លួនជនស៊ីវិលដោយខុសច្បាប់
- ការយកជនស៊ីវិលជាចំណាប់ខ្មាំង។

មាត្រា ៧៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញមានអំណាចវិនិច្ឆ័យទោសជនសង្ស័យទាំងឡាយ ដែលទទួល
ខុសត្រូវខ្ពស់ បំផុតចំពោះការបំផ្លាញសម្បត្តិវប្បធម៌ក្នុងពេលមានជម្លោះប្រដាប់អាវុធយោង
តាមអនុសញ្ញា ក្រុងឡាអេ ឆ្នាំ ១៩៥៤ ស្តីពីការការពារសម្បត្តិ វប្បធម៌នៅក្នុងពេលមានជម្លោះ
ប្រដាប់អាវុធ ហើយដែល បានប្រព្រឹត្តិក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦ ខែ
មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩។

មាត្រា ៨៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញមានអំណាចវិនិច្ឆ័យទោសជនសង្ស័យដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុត
ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងទៅលើអ្នកដែលទទួលបានការការពារអន្តរជាតិ យោងតាមអនុសញ្ញាទី

ក្រុងវីយ៉ែន ឆ្នាំ ១៩៦១ ស្តីពីទំនាក់ទំនងការទូតហើយ ដែលបានប្រព្រឹត្តិ ក្នុងអំឡុងថ្ងៃ ១៧ ខែ
មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃ ៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩។

ជំពូកទី ៣

សហសភាពរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

មាត្រា ៩៖

សាលាដំបូងជាអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញដោយចៅក្រមវិជ្ជាជីវៈប្រាំរូប ដែលរួមមានចៅក្រម
ខ្មែរបីរូប មួយរូបធ្វើជា ប្រធាន និងមានចៅក្រមបរទេសពីររូប និងមានក្រឡាបញ្ជីមួយរូប ឬ
ច្រើនរូប តាមការចាត់តាំងរបស់ប្រធានចូលរួម ព្រមទាំង មានសហព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រូវ
ដាក់ពាក្យបណ្តឹងនៅចំពោះមុខសាលាដំបូងនេះ។

សាលាឧទ្ធរណ៍ជាអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញដោយចៅក្រមប្រាំពីររូប ដែលរួមមានចៅក្រមខ្មែរ
បួនរូប ដែលមួយរូបធ្វើជា ប្រធាន និងចៅក្រមបរទេសបីរូប និងមានក្រឡាបញ្ជីមួយរូប ឬច្រើន
រូប តាមការ ចាត់តាំងរបស់ប្រធានចូលរួម ព្រមទាំងមាន សហព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រូវដាក់ពាក្យ
បណ្តឹងនៅចំពោះមុខសាលាឧទ្ធរណ៍នេះ។

តុលាការកំពូលជាអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញដោយចៅក្រមប្រាំបួនរូប ដែលរួមមាន ចៅក្រម
ខ្មែរប្រាំរូប ដែលមួយរូបធ្វើ ជាប្រធាន និងចៅក្រមបរទេសបួនរូប និងមានក្រឡាបញ្ជីមួយរូប ឬ
ច្រើនរូប តាមការចាត់តាំងរបស់ប្រធានចូលរួម ព្រមទាំង មានសហព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រូវដាក់
ពាក្យបណ្តឹងនៅចំពោះមុខតុលាការកំពូលនេះ។

ជំពូកទី ៤

ការតែងតាំងចៅក្រមជម្រះក្តី

មាត្រា ១០៖

ចៅក្រមជម្រះក្តីនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវបានជ្រើសតាំងក្នុងចំណោមចៅក្រមក្នុង
តំណែងបច្ចុប្បន្ន និងចៅក្រម ដែលបានជ្រើសតាំងបន្ថែមតាមនីតិវិធីនៃការជ្រើសតាំងចៅក្រមជា
ធរមាន ហើយដែលមានចរិតលក្ខណៈ និងស្មារតីខ្ពស់ មិន លំអៀង និងសុចរិត មាន
បទពិសោធន៍ក្នុងការងារជំនាញ ជាពិសេសខាងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ឬច្បាប់អន្តរជាតិ។

ចៅក្រមជម្រះក្តីត្រូវរងករណីក្នុងការបំពេញការងាររបស់ខ្លួន ហើយមិនត្រូវទទួល ឬស្វែងរក
ការបង្គាប់បញ្ជាពីរដ្ឋាភិបាលណាមួយ ឬពីប្រភពណាមួយផ្សេងទៀតឡើយ។

មាត្រា ១១៖

ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សា នៃអង្គចៅក្រម ត្រូវជ្រើសតាំងចៅក្រមខ្មែរយ៉ាងតិចដប់ពីររូប ឲ្យធ្វើជា
ចៅក្រមជម្រះក្តី សម្រាប់អង្គ ជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ និងជ្រើសតាំងចៅក្រមជម្រះក្តីបម្រុងមួយចំនួន
តាមតម្រូវការ ព្រមទាំងត្រូវជ្រើសតាំងផងដែរ នូវប្រធាននៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងចំណោម
ចៅក្រមខ្មែរខាងលើ តាមនីតិវិធីនៃការជ្រើសតាំងចៅក្រមជាធរមាន។

ចៅក្រមបម្រុងខ្មែរត្រូវជំនួស ចៅក្រមជម្រះក្តីខ្មែរពេញសិទ្ធិ នៅពេលដែលចៅក្រមនេះ
អវត្តមាន ឬមានធុរៈ។

ចៅក្រមជម្រះក្តីទាំងនេះ អាចបន្តបំពេញការងារប្រចាំថ្ងៃ នៅក្នុងសាលាជម្រះក្តីដែលខ្លួនកំពុង
បំពេញ។

ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមត្រូវជ្រើសតាំងយ៉ាងតិច បុគ្គលប្រាំបួនរូប ដែលមានសញ្ជាតិ
បរទេស ឲ្យធ្វើជាចៅក្រម ជម្រះក្តីបរទេសសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ក្រោយពីការជ្រើសរើស
ឲ្យឈរឈ្មោះដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ។

អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវរៀបចំបញ្ជីបេក្ខជនជាចៅក្រមបរទេស ដែលមាន
ចំនួនយ៉ាងតិចដប់ពីររូប ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃ
អង្គចៅក្រមត្រូវជ្រើសតាំងចៅក្រមពេញសិទ្ធិប្រាំបួនរូប និងចៅក្រមបម្រុងយ៉ាងតិចបីរូប ពីក្នុងបញ្ជី
ឈរនោះ។ បន្ថែមពីលើចៅក្រមបរទេសដែលចូលរួមក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ និងដែលមាន
វត្តមាននៅគ្រប់ដំណាក់ កាលនៃដំណើរការជំនុំជម្រះ ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញអាចចាត់តាំង
តាមករណីនីមួយៗ នូវចៅក្រមបម្រុងមួយរូប ឬច្រើនរូប ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសរួចហើយ ដោយ
ឧត្តម ក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមឲ្យមានវត្តមាន នៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះនីមួយៗ ហើយឲ្យ
ជំនួសចៅក្រមបរទេស ប្រសិនបើចៅក្រមរូបនោះ ពុំមានលទ្ធភាពអាចបន្តការ ជំនុំជម្រះតទៅ
ទៀតបាន។

មាត្រា ១២៖

ចៅក្រមជម្រះក្តីទាំងអស់ ដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់នេះ មានឋានៈនិងលក្ខខណ្ឌការងារស្មើៗគ្នាទៅតាមលំដាប់ថ្នាក់នៃ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនីមួយៗ។

ចៅក្រមជម្រះក្តីមួយរូបៗត្រូវបានជ្រើសតាំងសម្រាប់រយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះ។

មាត្រា ១៣៖

ចៅក្រមជម្រះក្តីត្រូវមានបុគ្គលិកខ្មែរ និងបុគ្គលិកអន្តរជាតិជាជំនួយការ ទៅតាមតម្រូវការជាក់ស្តែងសម្រាប់បម្រើ ការងារនៅការិយាល័យរបស់ខ្លួន។

ក្នុងការជ្រើសរើសបុគ្គលិកជាជំនួយការ និងអ្នកជំនួយការច្បាប់ ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវធ្វើសម្ភាសន៍ ក្នុងករណី ចាំបាច់ និងត្រូវមានការយល់ព្រមដោយមតិភាគច្រើនពីចៅក្រមខ្មែរ ក្នុងការជួលបុគ្គលិកដែលនឹងត្រូវតែងតាំងដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ អនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវចំពោះការជ្រើសរើស និងការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិកអន្តរជាតិទាំងអស់។ ចំនួនបុគ្គលិក និងអ្នកជំនួយការច្បាប់ត្រូវជ្រើសរើសទៅតាមសមាមាត្រនៃចៅក្រមខ្មែរ និងចៅក្រម បរទេស។

បុគ្គលិកជាជំនួយការខ្មែរត្រូវជ្រើសរើសក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ ឬជនជាតិខ្មែរដទៃទៀត ដែលមាន សមត្ថភាពក្នុងករណីចាំបាច់។

ជំពូកទី ៥

ការសម្រេចសេចក្តីរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

មាត្រា ១៤៖

១. ចៅក្រមទាំងអស់ត្រូវព្យាយាមសម្រេចឲ្យបានភាពឯកច្ឆ័ន្ទក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន។ ប្រសិនបើភាពឯកច្ឆ័ន្ទនេះ ពុំអាចរកបានទេ ត្រូវអនុវត្តគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម៖

ក- ការសម្រេចសេចក្តីដោយអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញរបស់សាលាដំបូង តម្រូវឲ្យមានការបោះឆ្នោតគាំទ្រពីចៅក្រម បួនរូបយ៉ាងតិច។

ខ- ការសម្រេចសេចក្តីដោយអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍តម្រូវឲ្យមានការបោះឆ្នោតគាំទ្រពីចៅក្រម ប្រាំរូប យ៉ាងតិច។

គ- ការសម្រេចសេចក្តីដោយអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញរបស់តុលាការកំពូល តម្រូវឲ្យមានការបោះឆ្នោតគាំទ្រពីចៅក្រមប្រាំមួយរូបយ៉ាងតិច។

២. នៅពេលដែលពុំមានឯកភាពឯកជ្ជៈនោះទេ សេចក្តីសម្រេចនៃអង្គជំនុំជម្រះត្រូវកត់ត្រា
ទុកនូវយោបល់របស់ មតិភាគច្រើន និងមតិភាគតិច។

មាត្រា ១៥៖

ប្រធានត្រូវធ្វើការកោះប្រជុំចៅក្រមដែលបានតែងតាំង នៅក្នុងរយៈពេលសមស្របដើម្បី
ដំណើរការងារនៃអង្គជំនុំ ជម្រះវិសាមញ្ញ ។

ជំពូកទី ៦

សហព្រះរាជអាជ្ញា

មាត្រា ១៦៖

រាល់ការសន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់ជូនទៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់
ព្រះរាជអាជ្ញាពីរនាក់ ម្នាក់ជា កម្ពុជា និងម្នាក់ទៀត ជាបរទេស ដែលហៅថា
“សហព្រះរាជអាជ្ញា” ដែលត្រូវធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីរៀបចំឯកសារ និងធ្វើ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន
ចោទប្រកាន់ជនសង្ស័យសម្រាប់អង្គ ជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។

មាត្រា ១៧៖

សហព្រះរាជអាជ្ញានៃសាលាដំបូងមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ពីសេចក្តីសម្រេចនៃអង្គជំនុំជម្រះ
វិសាមញ្ញរបស់សាលាដំបូង។
សហព្រះរាជអាជ្ញានៃសាលាឧទ្ធរណ៍មានសិទ្ធិប្តឹងសាទុក្ខ ពីសេចក្តីសម្រេចនៃអង្គជំនុំជម្រះ
វិសាមញ្ញរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍។

មាត្រា ១៨៖

ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមត្រូវជ្រើសតាំងព្រះរាជអាជ្ញា និងព្រះរាជអាជ្ញាបម្រុងខ្មែរ
មួយចំនួន តាមតម្រូវការពី ក្របខ័ណ្ឌចៅក្រមវិជ្ជាជីវៈខ្មែរ។
ព្រះរាជអាជ្ញាបម្រុងត្រូវជំនួសព្រះរាជអាជ្ញាពេញសិទ្ធិ នៅពេលដែលព្រះរាជអាជ្ញានោះ
អវត្តមាន ឬមានធុរៈ។

ព្រះរាជអាជ្ញាទាំងនេះអាចបន្តបំពេញការងារប្រចាំថ្ងៃនៅក្នុងសាលាជំនុំជម្រះក្តីដែលខ្លួន
កំពុងបំពេញ។

ព្រះរាជអាជ្ញាបរទេសមួយរូប ដែលមានសមត្ថកិច្ចបង្ហាញខ្លួនក្នុងគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ទាំងបីនៃ
អង្គជំនុំ ជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវបានជ្រើសតាំងដោយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ក្រោយពី
ការជ្រើសរើសឲ្យឈរឈ្មោះដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការ សហប្រជាជាតិ។

អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវរៀបចំបញ្ជីបេក្ខជនយ៉ាងតិចពីររូប ជាសហ
ព្រះរាជអាជ្ញាបរទេសជូនរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ហើយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមត្រូវជ្រើសតាំង
ព្រះរាជអាជ្ញាពេញសិទ្ធិមួយរូប និងព្រះរាជអាជ្ញាបម្រុង មួយរូប ចេញពីបញ្ជីបេក្ខជននេះ។

មាត្រា ១៩៖

សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានជ្រើសតាំងក្នុងចំណោមបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលបានជ្រើសតាំង
តាមនីតិវិធីនៃការជ្រើសតាំង ព្រះរាជអាជ្ញា ហើយដែលមានចរិតលក្ខណៈ និងស្មារតីខ្ពស់
សុចរិតនិងមានបទពិសោធន៍ជំនាញ ក្នុងការធ្វើការស៊ើបអង្កេត និងក្នុងការចោទប្រកាន់រឿងក្តី
ព្រហ្មទណ្ឌ។

សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវឯករាជ្យក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន និងមិនត្រូវទទួល ឬស្វែងរក
ការ បង្គាប់បញ្ជាពីរដ្ឋា-ភិបាលណាមួយ ឬប្រភពណាមួយផ្សេងទៀតឡើយ។

មាត្រា ២០៖

សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវធ្វើការចោទប្រកាន់ដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែលនៅជាធរមាន។
ប្រសិនបើចាំបាច់ ហើយនីតិ ដែលនៅជាធរមាន មានការខ្វះចន្លោះ សហព្រះរាជអាជ្ញា
អាចស្វែងរកការណែនាំក្នុងបទដ្ឋាននីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងក្នុង កម្រិតអន្តរជាតិ។

ក្នុងករណីដែលមានភាពខ្វែងយោបល់គ្នារវាង សហព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវអនុវត្តគោលការណ៍
ដូចខាងក្រោម

ការចោទប្រកាន់ត្រូវបន្ត ដរាបណាសហព្រះរាជអាជ្ញា ឬក៏សហព្រះរាជអាជ្ញាម្នាក់ពុំបាន
ស្នើក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃ ថា ភាពខ្វែងយោបល់គ្នាត្រូវបានដោះស្រាយ ដោយអនុលោមតាម
បទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម

សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវដាក់ជូននូវកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរអំពីអង្គហេតុ និង
ហេតុផលទាំងឡាយចំពោះ គោលជំហរខុសគ្នារបស់គេ ដល់ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល។

ភាពខ្វែងយោបល់គ្នាត្រូវតែដោះស្រាយភ្លាម ដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលមានចៅក្រមប្រាំរូប
ចៅក្រមខ្មែរ បីរូប ត្រូវបានជ្រើសតាំងដោយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ដោយមានចៅក្រម
មួយរូបជាប្រធាន ហើយនិងចៅក្រមបរទេស ពីររូប ត្រូវបានជ្រើសតាំងដោយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃ
អង្គចៅក្រម បន្ទាប់ពីមានការជ្រើសរើសឲ្យឈរឈ្មោះ ដោយអគ្គលេខា- ធិការអង្គការ
សហប្រជាជាតិ។

ការជ្រើសរើសចៅក្រមខាងលើនេះត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះ។
បន្ទាប់ពីទទួលបានកំណត់ហេតុដូចដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ៣ ប្រធាន
ការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវកោះប្រជុំអង្គ បុរេជំនុំជម្រះជាបន្ទាន់ ហើយត្រូវជូនដំណឹងអំពីកំណត់
ហេតុដល់សមាជិកអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលពុំបើកផ្លូវឲ្យមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ តម្រូវឲ្យមាន
សំឡេងវិជ្ជមានពីចៅក្រម បួនរូបយ៉ាងតិច។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវជូនដំណឹងដល់ប្រធាន
ការិយាល័យរដ្ឋបាលដែលត្រូវជូនដំណឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ ហើយជូនដំណឹងដល់
សហព្រះរាជអាជ្ញា។ សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវចាត់ការបន្តជាបន្ទាន់ដោយអនុវត្តតាម សេចក្តីសម្រេច
របស់ អង្គជំនុំជម្រះ។ ប្រសិនបើពុំមានមតិភាគច្រើន ដូចតម្រូវឲ្យមានចំពោះការធ្វើសេចក្តី
សម្រេចទេ ការចោទប្រកាន់ត្រូវធ្វើបន្ត ទៅទៀត។

ក្នុងពេលធ្វើការចោទប្រកាន់សហព្រះរាជអាជ្ញាអាចស្វែងរកការជួយឧបត្ថម្ភពីរាជរដ្ឋាភិបាល
កម្ពុជា ប្រសិនបើការ ជួយឧបត្ថម្ភនេះពិតជាមានប្រយោជន៍ចំពោះការចោទប្រកាន់ ហើយការជួយ
ឧបត្ថម្ភនេះត្រូវតែផ្តល់ជូន។

មាត្រា ២១៖

សហព្រះរាជអាជ្ញាទាំងអស់ដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់នេះមានឋានៈ និងលក្ខខណ្ឌការងារ
ស្មើគ្នា ទៅតាមលំដាប់ថ្នាក់នៃ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនីមួយៗ។

ព្រះរាជអាជ្ញាមួយរូបៗ ត្រូវបានជ្រើសតាំងសម្រាប់រយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះ។
ក្នុងករណីដែលព្រះរាជអាជ្ញាបរទេសអវត្តមាន ឬមានធុរៈ ត្រូវជំនួសដោយព្រះរាជអាជ្ញា
បម្រុង។

មាត្រា ២២៖

សហព្រះរាជអាជ្ញាមួយរូបៗមានសិទ្ធិជ្រើសរើសព្រះរាជអាជ្ញារងមួយរូប ឬច្រើនរូប ដើម្បី
ជួយខ្លួនក្នុងការធ្វើសេចក្តី សន្និដ្ឋានចោទប្រកាន់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។ ព្រះរាជអាជ្ញារង
បរទេស ត្រូវតែងតាំងដោយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គ ចៅក្រម ពីបញ្ជីផ្តល់ដោយអគ្គលេខាធិការ
អង្គការសហប្រជាជាតិ។

សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវមានបុគ្គលិកខ្មែរ និងបុគ្គលិកអន្តរជាតិ ជាជំនួយការ ទៅតាម
តម្រូវការជាក់ស្តែង សម្រាប់ បម្រើការងារនៅការិយាល័យរបស់ខ្លួន។

ក្នុងការជ្រើសរើសបុគ្គលិកជាជំនួយការ ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវធ្វើសម្ភាសន៍
ក្នុងករណីចាំបាច់និងត្រូវមានការ យល់ព្រមពីសហព្រះរាជអាជ្ញាខ្មែរ ក្នុងការជួលបុគ្គលិកដែល
ត្រូវតែងតាំងដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ អនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះ
ការជ្រើសរើស និងការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិកបរទេសទាំងអស់។ ចំនួនបុគ្គលិកជំនួយការត្រូវ
ជ្រើសរើសតាមសមាមាត្រព្រះរាជអាជ្ញាខ្មែរ និងព្រះរាជអាជ្ញាបរទេស។

បុគ្គលិកជាជំនួយការខ្មែរត្រូវជ្រើសរើសក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ ឬជនជាតិខ្មែរ
ជំទៃទៀត ដែលមាន សមត្ថភាពក្នុងករណីចាំបាច់។

ជំពូកទី ៧
អំពីការស៊ើបអង្កេត

មាត្រា ២៣៖

រាល់ការស៊ើបអង្កេត គឺជាការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នារបស់ចៅក្រមពីរនាក់ ម្នាក់ជាកម្ពុជា និង
ម្នាក់ទៀតជាបរទេស ដែល ហៅថា “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត” ដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែល
នៅជាធរមាន។ ប្រសិនបើចាំបាច់ ហើយនីតិវិធីនៅជាធរមាន នោះមានការខ្វះចន្លោះ
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចស្វែងរកការណែនាំក្នុងបទដ្ឋាននីតិវិធី ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុង
កម្រិត អន្តរជាតិ។

ក្នុងករណីដែលមានភាពមិនយល់ស្របគ្នា រវាងសហចៅក្រម ត្រូវអនុវត្តគោលការណ៍
ដូចខាងក្រោម:

ការស៊ើបអង្កេតត្រូវធ្វើបន្ត ដរាបណាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីរ ឬមួយរូប ក្នុង
ចំណោមពួកគេពុំបានប្តឹង មិនសុខចិត្តក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃ ថាភាពខ្វែងយោបល់គ្នាត្រូវ
ដោះស្រាយដោយអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម៖

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវជូនកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីអង្គហេតុ និង
ហេតុផលទាំងឡាយចំពោះ គោលដំហារខុសគ្នា ដល់ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល។

ភាពខ្វែងយោបល់គ្នាត្រូវដោះស្រាយភ្លាម ដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា
២០ នៃច្បាប់នេះ។

បន្ទាប់ពីទទួលបាននូវកំណត់ហេតុដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ៣ រួចមក ប្រធាន
ការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវកោះប្រជុំអង្គបុរេជំនុំជម្រះជាបន្ទាន់ ហើយជូនដំណឹងអំពីកំណត់ហេតុដល់
សមាជិកអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលពុំបើកផ្លូវឲ្យមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ តម្រូវឲ្យមាន
សំឡេងវិជ្ជមាន ពីចៅក្រម ឬនរូបយ៉ាងតិច។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវជូនដំណឹងដល់ប្រធាន
ការិយាល័យរដ្ឋបាលដែលត្រូវជូនដំណឹងសេចក្តីសម្រេចនេះ ហើយ ជូនដំណឹងដល់សហចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេត។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវចាត់ការបន្តជាបន្ទាន់ ដោយអនុវត្តតាមសេចក្តីសម្រេច
របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះនេះ។ ប្រសិនបើពុំមានមតិភាគច្រើនដូចដែលតម្រូវឲ្យមាន ចំពោះសេចក្តី
សម្រេច ការស៊ើបអង្កេតត្រូវ ធ្វើបន្តទៀត។

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋាននៃព័ត៌មាន ដែលទទួលបានពីស្ថាប័ន
នានា រួមមាន រដ្ឋាភិបាល ស្ថាប័ននានារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឬអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល
ជាដើម។

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានអំណាច ក្នុងការសួរចម្លើយជនសង្ស័យ ជនរងគ្រោះ និង
ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រមូល ភស្តុតាងដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីជាធរមាន។ ក្នុងករណីដែល
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ថាជាការចាំបាច់ខានមិនបាន សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចចេញ
ដីកាសុំឲ្យសហព្រះរាជអាជ្ញាធ្វើការសាកសួរសាក្សីបន្ថែមបាន។

ក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ចនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចស្វែងរកការជួយឧបត្ថម្ភពី
រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបាន ប្រសិន បើយល់ឃើញថាសមស្រប និងមានប្រយោជន៍ដល់
ការស៊ើបអង្កេត ហើយការជួយឧបត្ថម្ភនេះត្រូវតែបានផ្តល់ជូន។

មាត្រា ២៤៖

ក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត ជនសង្ស័យមានសិទ្ធិទទួលបានការការពារពីមេធាវីដោយ
ខាងមិនបាន ហើយដោយឥត គិតថ្លៃ ប្រសិនបើខ្លួនគ្មានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីពឹងមេធាវី
ព្រមទាំងមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការបកប្រែចាំបាច់ ជាភាសាដែល ជនសង្ស័យនិយាយ និង
យល់បាន។

មាត្រា ២៥៖

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបានជ្រើសតាំងក្នុងចំណោមចៅក្រមក្នុងតំណែងបច្ចុប្បន្ន និង
ចៅក្រមដែលបានជ្រើស តាំងបន្ថែមតាមនីតិវិធីនៃការជ្រើសតាំងចៅក្រមជាធរមាន ហើយ
ដែលមានចរិតលក្ខណៈ និងស្មារតីខ្ពស់ សុចរិត មានបទ-ពិសោធន៍ក្នុងការងារជំនាញ។
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវឯករាជ្យក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនហើយមិនត្រូវទទួល ឬស្វែងរក
ការបង្គាប់បញ្ជាពីរដ្ឋាភិបាលណាមួយ ឬពីប្រភពណាមួយផ្សេងទៀតឡើយ។

មាត្រា ២៦៖

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតខ្មែរ និងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបម្រុងខ្មែរត្រូវបានជ្រើសតាំងដោយ
ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គ ចៅក្រមក្នុងចំណោមចៅក្រមវិជ្ជាជីវៈខ្មែរ។

ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបម្រុងត្រូវជំនួសចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពេញសិទ្ធិ នៅពេលណាដែល
ចៅក្រមនេះអវត្តមាន ឬមាន ធុរៈ។ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងនេះអាចបន្តបំពេញការងារប្រចាំថ្ងៃ
នៅក្នុងសាលាជម្រះក្តីដែលខ្លួនកំពុងបំពេញ។

ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបរទេសត្រូវបានជ្រើសតាំងដោយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម សម្រាប់
រយៈពេលនៃការស៊ើបអង្កេត បន្ទាប់ពីការជ្រើសរើសឲ្យឈរឈ្មោះដោយអគ្គលេខាធិការ
អង្គការសហប្រជាជាតិ។ អគ្គលេខាធិការអង្គការសហ ប្រជាជាតិត្រូវរៀបចំបញ្ជីបេក្ខជនយ៉ាងតិច
ពីររូបជាចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបរទេស ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយ

ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមត្រូវជ្រើសតាំងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពេញសិទ្ធិមួយរូប និងបម្រុង
មួយរូប ពីបញ្ជី បេក្ខជននេះ។

មាត្រា ២៧៖

ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងអស់ ដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់នេះ មានឋានៈ និងលក្ខខណ្ឌការងារ
ស្មើគ្នា។

ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមួយរូបត្រូវបានជ្រើសតាំងសម្រាប់រយៈពេលនៃការស៊ើបអង្កេត។
ក្នុងករណីដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបរទេសណាមួយអវត្តមាន ឬមានធុរៈ ត្រូវជំនួស
ដោយចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បម្រុង។

មាត្រា ២៨.-

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានបុគ្គលិកខ្មែរ និងបុគ្គលិកអន្តរជាតិជាជំនួយការទៅតាម
តម្រូវការជាក់ស្តែង សម្រាប់ បម្រើការនៅការិយាល័យរបស់ខ្លួន។

ក្នុងការជ្រើសរើសបុគ្គលិកជាជំនួយការ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវអនុវត្តតាមស្មារតីនៃ
បទប្បញ្ញត្តិ ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី ៨

ការទទួលខុសត្រូវជាបុគ្គល

មាត្រា ២៩៖

ជនសង្ស័យណាមួយ ដែលមានផែនការញុះញង់ បញ្ជា ប្រព្រឹត្តិ ឬជួយនិងជំរុញក្នុងការ
ធ្វើបច្ចុប្បន្នផែនការ ឬការ ប្រព្រឹត្តិឧក្រិដ្ឋកម្មក្នុងមាត្រា ៣, ៤, ៥, ៦, ៧ និងមាត្រា ៨
នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវជាបុគ្គលចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ។

គូនាទីឬឋានៈរបស់ជនសង្ស័យមិនអាចជួយជននេះឲ្យរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះបទ
ឧក្រិដ្ឋ ឬជួយបន្ថយ ទណ្ឌកម្មដល់ជននេះបានឡើយ។

ប្រការដែលថាសកម្មភាពណាមួយក្នុងចំណោមសកម្មភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣, ៤
, ៥, ៦, ៧ និងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តិដោយអ្នកនៅក្រោមបង្គាប់នោះ
មិនអាចជួយឲ្យផ្អាកលើរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្ម នោះបានទេ ប្រសិនបើ
ថ្នាក់លើមានបញ្ជា និងមានការគ្រប់គ្រងដ៏មានប្រសិទ្ធិភាព ឬមានអំណាច និងការត្រួតពិនិត្យ

ទៅលើអ្នក នៅក្រោមបង្គាប់ ហើយថ្នាក់លើបានដឹង និងមានហេតុផលដឹងថា អ្នកនៅក្រោម
បង្គាប់ ប្រព្រឹត្តិ ឬ បានប្រព្រឹត្តិសកម្មភាព បែបនេះ ហើយខ្លួនមិនបានចាត់វិធានការចាំបាច់
និងសមស្រប ដើម្បីបង្ការអំពើបែបនេះ ឬដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះការប្រព្រឹត្តិ បទឧក្រិដ្ឋនេះ។

ប្រការដែលជាជនសង្ស័យបានប្រព្រឹត្តិអំពើឧក្រិដ្ឋ ទៅតាមបញ្ជារបស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ប្រជាធិបតេយ្យ ឬរបស់ថ្នាក់ លើណាមួយ មិនអាចជួយជនសង្ស័យនេះ ឲ្យរួចផុតពីការទទួល
ខុសត្រូវចំពោះបទឧក្រិដ្ឋនេះបានឡើយ។

ជំពូកទី ៩
ការិយាល័យរដ្ឋបាល

មាត្រា ៣០៖

បុគ្គលិកនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញសម្រាប់ចៅក្រមជម្រះក្តីចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និង
ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវគ្រប់គ្រងដោយ ការិយាល័យរដ្ឋបាលមួយ។
ការិយាល័យនេះមានប្រធានខ្មែរមួយរូប អនុប្រធានបរទេសមួយរូប និងបុគ្គលិកមួយចំនួនតាម
តម្រូវការជាក់ស្តែង។

មាត្រា ៣១៖

ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវតែងតាំងដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា សម្រាប់រយៈពេល ២
ឆ្នាំ ហើយអាចត្រូវបាន តែងតាំងបន្តទៀតបាន។ ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាលមានភារកិច្ច
គ្រប់គ្រងទូទៅលើការងាររបស់ការិយាល័យរដ្ឋបាល។

ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល ត្រូវបានជ្រើសរើសក្នុងចំណោមអ្នកដែលមានបទពិសោធន៍
ខ្ពស់ក្នុងការងាររដ្ឋបាល តុលាការ មានភាពស្នាមជំនាញលើភាសាណាមួយក្នុងចំណោមភាសា
បរទេសដែលប្រើការក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ជាមនុស្ស មានចរិតលក្ខណៈ និងស្មារតីខ្ពស់ និង
សុចរិត។

អនុប្រធានបរទេសនៃការិយាល័យរដ្ឋបាល ត្រូវជ្រើសតាំងដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការ
សហប្រជាជាតិ និងតែងតាំង ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងត្រូវទទួល
ខុសត្រូវចំពោះការជ្រើសរើស និងការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិកបរទេស ទាំងអស់ ដូចដែលបានតម្រូវ
ឲ្យមានដោយសមាសភាគបរទេសនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត

ការិយាល័យ នៃសហព្រះរាជអាជ្ញា និងការិយាល័យរដ្ឋបាល។ អនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល
ត្រូវគ្រប់គ្រងប្រាក់ធនធានដែលផ្តល់ជូនតាមរយៈមូលនិធិស្ម័គ្រចិត្តនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

ការិយាល័យរដ្ឋបាលត្រូវមានបុគ្គលិកខ្មែរ និង បុគ្គលិកអន្តរជាតិជាជំនួយការ តាម
តម្រូវការជាក់ស្តែង។

បុគ្គលិកខ្មែរទាំងអស់នៃការិយាល័យរដ្ឋបាល ត្រូវតែងតាំងដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា តាមសំណើ
របស់ប្រធាន ការិយាល័យ។ បុគ្គលិកបរទេសត្រូវតែងតាំងដោយអនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល។
បុគ្គលិកខ្មែរត្រូវជ្រើសរើសក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ ឬជនជាតិខ្មែរដទៃទៀត
ដែលមានសមត្ថភាព ក្នុងករណីចាំបាច់។

មាត្រា ៣២៖

បុគ្គលិកទាំងអស់ដែលមានភារកិច្ចជួយជាជំនួយការដល់ចៅក្រមជម្រះក្តី ចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេត ព្រះរាជអាជ្ញា និង ការិយាល័យរដ្ឋបាល ទទួលបាននូវលក្ខខណ្ឌការងារដូចគ្នា ទៅ
តាមលំដាប់ថ្នាក់នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនីមួយៗ។

ជំពូកទី ១០

កិច្ចដំណើរការនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

មាត្រា ៣៣៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញរបស់សាលាដំបូងត្រូវប្រព្រឹត្តិទៅឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងឆាប់រហ័ស
ទៅតាមនីតិវិធីជាធរមាន ដោយមានការគោរពយ៉ាងពេញលេញនូវសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ និងមាន
ការការពារឲ្យបានត្រឹមត្រូវចំពោះជនរងគ្រោះ និង សាក្សី។ បើជាការចាំបាច់ ហើយនីតិវិធីដែល
នៅជាធរមាននោះមានការខ្វះចន្លោះ គេអាចស្វែងរកការណែនាំ ក្នុងបទដ្ឋាននីតិវិធី ដែលបាន
បង្កើតឡើងក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ។ ជនសង្ស័យដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ហើយត្រូវបានចាប់ខ្លួន
ត្រូវបញ្ជូនខ្លួនមក សាលាដំបូងតាមនីតិវិធីជាធរមាន។ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការ
ធានាសន្តិសុខចំពោះ ការចូលខ្លួនដោយស្ម័គ្រចិត្ត និងក្នុងការចាត់ការឲ្យចាប់ខ្លួនជនសង្ស័យ
ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់តាមច្បាប់នេះ។ នគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវបានជួយឧបត្ថម្ភដោយ អង្គភាព
អនុវត្តច្បាប់ផ្សេងៗទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលរួមមានកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ដើម្បីធានា

ឲ្យជនដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ត្រូវបាននាំខ្លួនមកក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងភ្លាមៗ។ លក្ខខណ្ឌនៃ
ការចាប់ខ្លួន និងឃុំខ្លួនត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន។

តុលាការត្រូវផ្តល់ការការពារដល់ជនរងគ្រោះនិងសាក្សី។ វិធានការការពារទាំងនេះមិនត្រូវ
កម្រិតត្រឹមតែកិច្ចដំណើរ ការជំនុំជម្រះជាសម្ងាត់ និងការការពារនូវអត្តសញ្ញាណរបស់ជន
រងគ្រោះឡើយ។

មាត្រា ៣៤៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញត្រូវធ្វើជាសាធារណៈ លើកលែងតែក្នុងកាលៈទេសៈពិសេស
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ សម្រេចថា ត្រូវជំនុំជម្រះជាសម្ងាត់ ដោយមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ដោយ
យោងតាមនីតិវិធីជាធរមាន។

មាត្រា ៣៥៖

ជនជាប់ចោទណាក៏ដោយ ត្រូវទុកជាមនុស្សឥតទោស ដរាបណាតុលាការមិនទាន់
កាត់ទោសជាស្ថាពរ។

នៅក្នុងការចោទប្រកាន់មកលើខ្លួន ជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិទទួលបាននូវការធានាជា
អប្បបរមា និងស្មើគ្នា ដូចខាង ក្រោម៖

ក/ ទទួលព័ត៌មានភ្លាមៗ និងលម្អិតភាសាដែលខ្លួនយល់បានអំពីប្រភេទ និងមូលហេតុ
នៃការចោទប្រកាន់ចំពោះខ្លួន

ខ/ មានពេលវេលាដើម្បីរៀបចំខ្លួន និងទាក់ទងជាមួយមេធាវីរបស់ខ្លួន

គ/ ត្រូវបានទទួលការជំនុំជម្រះដោយគ្មានការអូសបន្លាយ

ឃ/ ត្រូវបានការពារខ្លួនដោយខ្លួនឯង ឬតាមរយៈមេធាវីរបស់ខ្លួន

ង/ ពិនិត្យភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និងទទួលបាននូវការចូលរួម និងការពិនិត្យភស្តុតាងដោះ
បន្ទុក ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា និង ភស្តុតាងដាក់បន្ទុកដែរ

ច/ មានការជួយឧបត្ថម្ភដោយសេរីពីអ្នកបកប្រែភាសា ប្រសិនបើជនជាប់ចោទមិនយល់ ឬ
មិនអាចនិយាយបាននូវ ភាសាដែលប្រើនៅក្នុងតុលាការ

ឆ/ មិនត្រូវបានគេបង្ខំឲ្យឆ្លើយប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង ឬបង្ខំឲ្យឆ្លើយសារភាពថាមានកំហុស។

មាត្រា ៣៦៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ជំនុំជម្រះ លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់
ជនជាប់ចោទ របស់ជនរងគ្រោះ ឬរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- ការភាន់ច្រឡំទៅលើអង្គហេតុ
- ការភាន់ច្រឡំទៅលើអង្គច្បាប់។

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ពិនិត្យឡើងវិញ នូវការសម្រេចសេចក្តីរបស់
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃ សាលាដំបូង។ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនេះអាចសម្រេចសេចក្តីស្រប ឬ
ផ្ទុយនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃ សាលាដំបូង ឬកែប្រែសេចក្តីសម្រេច
នេះបាន។ ក្នុងករណីនេះ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធី ជា
ធរមាន។ ប្រសិនបើជាការចាំបាច់ ហើយបើនីតិវិធីដែលនៅជាធរមាននោះមានការខ្វះចន្លោះ
គេអាចស្វែងរកការណែនាំក្នុងបទដ្ឋាននីតិវិធី ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ។

មាត្រា ៣៧៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃតុលាការកំពូលជំនុំជម្រះលើបណ្តឹង សាទុក្ខរបស់ជនជាប់ចោទ
របស់ជនរងគ្រោះ និងរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញា ពីសាលដីការរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃ
សាលាឧទ្ធរណ៍ ក្នុងករណីនេះ តុលាការកំពូល ពិនិត្យសម្រេច ជាចុងក្រោយទាំងអង្គហេតុ
ទាំងអង្គច្បាប់ដោយមិនបង្វិលសំណុំរឿងមកអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃសាលាឧទ្ធរណ៍វិញទេ។

**ជំពូកទី ១១
ទោសបញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៣៨៖

ទណ្ឌកម្មទាំងអស់ដែលត្រូវយកមកដាក់ត្រូវកំណត់ត្រឹមទោសដាក់ពន្ធនាគារ។

មាត្រា ៣៩៖

ជនទាំងឡាយដែលប្រព្រឹត្តិបទឧក្រិដ្ឋណាមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣, ៤, ៥, ៦,
៧, និងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសឧក្រិដ្ឋ ដាក់ពន្ធនាគារ ពី ៥ ឆ្នាំ រហូតដល់
មួយជីវិត។

ក្រៅពីទោសដាក់ពន្ធនាគារ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃសាលាដំបូង អាចសម្រេចរឹបអូស
ទ្រព្យសម្បត្តិ ជាចលនវត្ថុ និងអចលនវត្ថុ និងលុយកាក់ដែលទទួលបានដោយខុសច្បាប់ ឬក៏
បានដោយការប្រព្រឹត្តិអំពើឧក្រិដ្ឋកម្ម។ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលរឹបអូសបាននេះត្រូវប្រគល់ជូនរដ្ឋ។

ជំពូកទី ១២

ការលើកលែងទោសនិងការអនុគ្រោះទោស

មាត្រា ៤០៖

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមិនអាចស្នើសុំឲ្យមានការលើកលែងទោស ឬការអនុគ្រោះទោសដល់
ជនទាំងឡាយណា ដែលអាច ត្រូវបានស៊ើបអង្កេត ឬត្រូវបានផ្តន្ទាទោសអំពីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣, ៤, ៥, ៦, ៧, និងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះបានឡើយ។

ជំពូកទី ១៣

ថ្នាក់ សិទ្ធិ បុព្វសិទ្ធិនិងអភ័យឯកសិទ្ធិ

មាត្រា ៤១៖

ចៅក្រមបរទេស សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបរទេស សហព្រះរាជអាជ្ញាបរទេស និង
អនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល រួមបញ្ចូលទាំងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ ដែលជាផ្នែកនៃគ្រួសារ
របស់ពួកគេ ត្រូវមានបុព្វសិទ្ធិនិងអភ័យឯកសិទ្ធិទាំងអស់ ការរួច ពន្ធ និងគ្រឿងបរិក្ខារប្រើប្រាស់
ដូចដែលផ្តល់ជូនដល់ភ្នាក់ងារការទូត ដោយអនុលោមតាមអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយ៉ែនស្តីពីទំនាក់
ទំនងការទូតនាឆ្នាំ ១៩៦១។ មន្ត្រីទាំងអស់នេះត្រូវបានរួចពីការជាប់ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្សបរិលាភ
និង វិភាជន៍របស់ពួកគេនៅ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

មាត្រា ៤២៖

- ១. បុគ្គលិកខ្មែរត្រូវបានផ្តល់អភ័យឯកសិទ្ធិឲ្យរួចផុតពីដំណើរក្តីតាមផ្លូវច្បាប់ ចំពោះ
ពាក្យពេចន៍ដែលបាននិយាយ ឬ សរសេរ និងសកម្មភាពទាំងអស់ ដែលបានបំពេញក្នុងតំណែង
ផ្លូវការរបស់គេ។
- ២. បុគ្គលិកបរទេសត្រូវបានផ្តល់បន្ថែមនូវ៖

ក-អភ័យឯកសិទ្ធិឲ្យរួចផុតពីដំណើរក្តីតាមផ្លូវច្បាប់ចំពោះពាក្យពេចន៍ ដែលបាន
និយាយ ឬសរសេរ និងសកម្មភាព ទាំងអស់ដែលបានបំពេញក្នុងតំណែងផ្លូវការរបស់ពួកគេ។

ខ-អភ័យឯកសិទ្ធិឲ្យរួចផុតពីការបង់ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស វិភាជន៍ និងបរិលាភ
ដែលបើកជូនពួកគេដោយបណ្តា រដ្ឋាភិបាលដែលចូលរួមវិភាគទាន ចំពោះមូលនិធិស្ម័គ្រចិត្តនៃ
អង្គការសហប្រជាជាតិ។

គ-អភ័យឯកសិទ្ធិឲ្យរួចផុតពីការដាក់កំហិតព្រំដែនអន្តោប្រវេសន៍។

ឃ-សិទ្ធិនាំចូលដោយរួចពន្ធអាករ គ្រឿងសង្ហារឹម និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន
របស់ពួកគេលើកលែងតែការ ចំណាយសម្រាប់សេវាកម្ម នៅពេលដែលមកទទួលភារកិច្ចផ្លូវការជា
លើកដំបូងនៅប្រទេសកម្ពុជា។

៣. មេធាវីរបស់ជនសង្ស័យ ឬជនជាប់ចោទដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាមេធាវី ដោយ
អង្គជំនុំជម្រះមិនត្រូវស្ថិត នៅក្រោមអំណាចរដ្ឋាភិបាល នូវវិធានការណាមួយដែលអាចប៉ះពាល់
ដល់ការបំពេញមុខងារ ដោយសេរី និងឯករាជ្យរបស់ខ្លួន នៅក្រោមច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។ ជាពិសេស មេធាវីត្រូវបានផ្តល់នូវ៖

ក-អភ័យឯកសិទ្ធិឲ្យរួចផុតពីការចាប់ ឬឃុំខ្លួន និងការរឹបអូសរបស់របរផ្ទាល់ខ្លួន
ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការបំពេញ ភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងរឿងក្តីនេះ

ខ-ភាពមិនអាចរំលោភបំពានបាន នូវឯកសារទាំងអស់ ដែលទាក់ទងដល់ការ
បំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនជា មេធាវីរបស់ជនសង្ស័យ ឬជនជាប់ចោទ

គ- អភ័យឯកសិទ្ធិឲ្យរួចផុតពីយុត្តាធិការរដ្ឋប្បវេណី និងព្រហ្មទណ្ឌចំពោះ
ពាក្យពេចន៍ដែលបាននិយាយ ឬ សរសេរ និងសកម្មភាព ដែលបានបំពេញក្នុងតំណែងផ្លូវការ
របស់គេក្នុងនាម ជាមេធាវី។

៤. បណ្ណាសារដ្ឋាននៃតុលាការ និងជាទូទៅឯកសារនិងសម្ភារៈ ទាំងអស់ដែលអាចរកបាន
ហើយដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ តុលាការ ឬប្រើប្រាស់ដោយតុលាការ ទោះជាស្ថិតនៅកន្លែងណានៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក៏ដោយ និងគ្រប់គ្រងដោយជនណា ក៏ដោយគឺមិនអាចត្រូវបានរំលោភ
បំពានបាន ក្នុងរយៈពេលនៃកិច្ចដំណើរការជំនុំជម្រះនេះឡើយ។

ជំពូកទី ១៤

ទីតាំងរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

មាត្រា ៤៣៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញដែលធ្វើឡើងនៅថ្នាក់សាលាដំបូង សាលាឧទ្ធរណ៍ និងតុលាការ
កំពូល មានទីតាំងនៅក្នុង ទីក្រុងភ្នំពេញ។

ជំពូកទី ១៥

ការចំណាយ

មាត្រា ៤៤៖

ការចំណាយ និងប្រាក់បៀវត្ស របស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញមាន៖

១- ការចំណាយនិងប្រាក់បៀវត្សចំពោះមន្ត្រីរដ្ឋបាល និងបុគ្គលិកខ្មែរ ចំពោះចៅក្រម
ជម្រះក្តីនិងចៅក្រមជម្រះក្តី បម្រុង ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបម្រុង
ព្រះរាជអាជ្ញា និងព្រះរាជអាជ្ញាបម្រុងខ្មែរទាំងអស់ ជាបន្ទុករបស់ ថវិកាជាតិខ្មែរ។

២- ការចំណាយចំពោះមន្ត្រីរដ្ឋបាល និងបុគ្គលិកបរទេស ចៅក្រមជម្រះក្តី សហព្រះ
រាជអាជ្ញា និងសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតបរទេស ដែលបញ្ជូនមកដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការ
សហប្រជាជាតិ ជាបន្ទុករបស់មូលនិធិស្ម័គ្រចិត្តនៃអង្គការ សហប្រជាជាតិ។

៣- ប្រាក់បៀវត្សរបស់មន្ត្រីរដ្ឋបាល និងបុគ្គលិកបរទេស សហចៅក្រមជម្រះក្តីបរទេស
ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បរទេស និងសហព្រះរាជអាជ្ញាបរទេស ជាបន្ទុករបស់ប្រទេសដែលបាន
បញ្ជូនមក តាមសំណើរបស់អគ្គលេខាធិការអង្គការ សហប្រជាជាតិ។

៤- មេធាវីការពារក្តី អាចទទួលបានប្រាក់កម្រៃពីកិច្ចការពារក្តីរបស់ខ្លួន។

៥- ការចំណាយសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក៏អាចទទួលបានបន្ថែមនូវមូលនិធិស្ម័គ្រចិត្ត
ដទៃទៀត ដូចជា រដ្ឋាភិបាលបរទេស ស្ថាប័នអន្តរជាតិ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា ហើយនិង
បុគ្គលដែលមានបំណងចង់ជួយដល់កិច្ចដំណើរការនេះ។

ជំពូកទី ១៦

តារាងការងារ

មាត្រា ៤៥៖

ភាសាដែលប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការក្នុងការងាររបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ គឺភាសាខ្មែរ ហើយ
បកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស ភាសាបារាំង និងរុស្ស៊ី។

ជំពូកទី ១៧

ករណីគ្មានចៅក្រមជម្រះក្តីចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬព្រះរាជអាជ្ញាបរទេស

មាត្រា ៤៦៖

ដើម្បីធានាការអនុវត្តច្បាប់នេះបានទាន់ពេលវេលានិងមិនរអាក់រអួល ក្នុងករណីដែល
ចៅក្រមជម្រះក្តី ឬចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬព្រះរាជអាជ្ញាបរទេសណាមួយមិនបានចូលរួម ឬ
បដិសេធមិនចូលរួមក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃ អង្គចៅក្រមជ្រើសតាំងចៅក្រម
ជម្រះក្តី ឬចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬព្រះរាជអាជ្ញាផ្សេងទៀតឲ្យបំពេញកន្លែងទំនេរក្នុងចំណោម បញ្ជី
បេក្ខជនបរទេស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១១, ១៨ និងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ។ ក្នុងករណី
ដែលឈ្មោះក្នុងបញ្ជី ត្រូវបានប្រើអស់កន្លែងទំនេរទាំងនោះ ត្រូវបំពេញបន្ថែម ដោយ
ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ពីបញ្ជីបេក្ខជនដែលបានស្នើឡើងដោយរដ្ឋាភិបាលនៃបណ្តារដ្ឋ
ជាសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬក្នុងចំណោមឥស្សរជនច្បាប់បរទេសដទៃទៀត។

បន្ទាប់ពីអនុវត្តនីតិវិធីនេះហើយ បើនៅតែគ្មានចៅក្រមជម្រះក្តី ឬចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ
ព្រះរាជអាជ្ញាបរទេស ចូល រួមក្នុងការងាររបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ហើយគ្មានបេក្ខជនបរទេស
ណាត្រូវបានជ្រើសរើសឲ្យបំពេញតំណែងទំនេរនេះទេ នៅពេលនោះ ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃ
អង្គចៅក្រមអាចជ្រើសតាំងចៅក្រមជម្រះក្តី ឬចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬព្រះរាជអាជ្ញាខ្មែរជំនួស។

ជំពូកទី ១៨

អត្ថិភាពនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

មាត្រា ៤៧៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាត្រូវរលាយខ្លួនជាស្វ័យប្រវត្តិ ក្រោយពេលដែល
ការវិនិច្ឆ័យទោសក្នុងរឿងក្តី នេះបានចប់ជាស្ថាពរ។

ជំពូកទី ១៩

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៨៖

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១

ព្រះហស្ថលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្ថលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សុខ អាន

លេខ:១៧៤ ច ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១

អគ្គលេខាធិការអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

ហត្ថលេខា និង ត្រា

ស៊ុន សិរី

បកប្រែ៖

វាយឡើងវិញ៖ ដោយលេខាធិការដ្ឋានក្រុមការងាររាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់រៀបចំកាត់សេចក្តីមេដឹកនាំ
ខ្មែរក្រហម